

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2023 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Michał Krasowski

w obecności protokolanta: starszego sekretarza sądowego Agnieszki Wolskiej

z udziałem Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Lublinie: Anny Boguszewskiej, Agaty Baryły

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 stycznia 2023 roku, 10 marca 2023 roku, 2 czerwca 2023 roku i 20 października 2023 roku w P.

sprawy **A. W. (1)**, syna F. i R. z domu O., urodzonego (...) w E.

oskarżonego o to, że w dniu 27 stycznia 2021 roku w P. woj. (...), w toku postępowania prowadzonego w sprawie za sygn. (...)przeciwko J. G. (1) podejrzanemu o usiłowanie doprowadzenia A. W. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 500.000 zł, po uprzedzeniu i odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, oraz odpowiedzialności za zatajenie prawdy z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, złożył w Komendzie Powiatowej Policji w P. zeznania mające służyć za dowód w tym postępowaniu i zeznał nieprawdę co do okoliczności istnienia zobowiązania finansowego wobec J. G. (1), oraz sporządzenia umowy pożyczki zawartej pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2) na kwotę 500.000 zł, opatrzonej datą 10.03.2019 r. i podpisania jej przez A. W. (2),

tj. o czyn z art. 233 § 1a k.k.

oskarżonego **A. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tą zmianą w jego opisie, iż słowa: „uprzedzeniu i odpowiedzialności karnej” zastępuje słowami: „uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej” oraz ustalając, iż zeznał on nieprawdę co do wskazanych okoliczności z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jego małżonce A. W. (2) z tytułu fałszywego oskarżenia J. G. (1), tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 233 § 1a k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 233 § 1a k.k. skazuje go na karę 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności;

zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 680/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.	A. W. (1)	W dniu 27 stycznia 2021 roku w P., woj. (...) w toku postępowania prowadzonego w sprawie sygn.(...) przeciwko J. G. (1) podejrzanemu o usiłowanie doprowadzenia A. W. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 500.000 zł, po uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań oraz odpowiedzialności za zatajenie prawdy, z obawy	

		przed odpowiedzialnością karną grożącą jego małżonce A. W. (2) z tytułu fałszywego oskarżenia J. G. (1), złożył w Komendzie Powiatowej Policji w P. zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu i zeznał nieprawdę co do okoliczności istnienia zobowiązania finansowego wobec J. G. (1) oraz sporządzenia umowy pożyczki zawartej pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2) na kwotę 500.000 zł, opatrzonej datą 10.03.2019 r. i podpisania jej przez A. W. (2).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.	W dniu 28 października 2020 r. (data prezentaty Prokuratury Rejonowej w P. pełnomocnik A. W. (2) złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez J. G. (1) polegającego na tym, że w dniu 24 sierpnia 2020 r. w K., woj. (...) ze skutkiem w P. woj. (...) usiłował wprowadzić w błąd A. W. (2) co do ciężącego na niej względem niego zobowiązania na kwotę 500.000 zł i usiłował uzyskać korzyść majątkową w tej kwocie poprzez skierowanie za pośrednictwem poczty do A. W. (2) dokumentu zatytułowanego „Wezwanie do zapłaty – ostateczne przedsądowe”	Zawiadomienie pełnomocnika pokrzywdzonej.	k. 1-11 akt postępowania przygotowawczego sygn. (...)
1.2.			
1.3.		Postanowienie o wszczęciu śledztwa	k. 50 akt sygn. (...)
1.4.		Protokół przesłuchania świadka A. W. (1) wraz z pouczeniami.	k. 63-65 akt ;sygn. (...)
1.5.			k. 349 akt sygn. (...)
1.6.			k. 116-129 akt sygn. (...)
1.7.		Postanowienie o zasięgnięciu opinii.	k. 476-479 akt sygn. (...)
1.8.		Opinia nr bes-2pł.-02/21.	k. 390-426 akt sygn. (...)
1.9.		Postanowienie o powołaniu biegłego.	k. 476-479 akt sygn. (...)
1.10.			k. 488-504 akt sygn. (...)
1.11.		Opinia nr bes-1pł.-12/21.	k. 541-550 akt sygn. (...)
1.12.		Postanowienie o powołaniu biegłego.	k. 555-559 akt sygn. (...)
1.13.			k. 575-576 akt sygn. (...)
1.14.			k. 483 akt sygn. (...)

1.15.	na podstawie nieistniejącej umowy	Sprawozdanie z przeprowadzonych badań dokumentów.	k. 167v.-170v., k. 17v-18, k. 24v.-25v. akt sygn. 1 Ds. (...). (...) oraz k. 49 akt sygn. (...)
1.16.	pożyczki tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.	Postanowienie o umorzeniu śledztwa.	k. 136-139
	<p>W ramach śledztwa toczącego się pod sygn.(...)w dniu 27 stycznia 2021 r. w Komendzie Powiatowej Policji w P. został przesłuchany w charakterze świadka A. W. (1), mąż pokrzywdzonej A. W. (2), który pouczony o prawach i obowiązkach świadka w postępowaniu karnym jak również o prawie do odmowy zeznań wynikającej z art. 182 k.p.k. zeznał, iż jego żona oraz on nigdy nie pożyczali pieniędzy od J. G. (1) a umowa pożyczki, na podstawie której J. G. (1) wystosował do A. W. (2) wezwanie do zapłaty, jest przez J. G. (2) podrobiona, ponieważ nigdy nie doszło do jej sporządzenia i podpisania. Zeznał również, iż widząc rzekomy podpis A. W. (2) na tej umowie nie jest on jej podpisem.</p>	Zażalenie.	akt sygn. (...)
		Postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 09 sierpnia 2022 r. sygn. akt IV Kp 1456/22.	k. 238v.-240v., k. 369v. akt sygn. (...)
		Odpis skrócony aktu zgonu.	k. 240-241, k. 365v.-366 akt sygn. (...)
		Zeznania świadka (uprzednie wyjaśnienia) J. G. (1).	k. 167v.-170v., k. 17v-18, k. 24v.-25v. akt sygn. 1 Ds. (...). (...) oraz k. 49 akt sygn. (...)
		Informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS.	k. 242v.-242v.
		Zeznania świadka Z. F..	k. 167v.-170v., k. 17v-18, k. 24v.-25v. akt sygn. (...) oraz k. 49 akt sygn. (...).
		Zeznania świadka J. W. (2).	k. 505 akt sygn. (...)
		Zeznania świadka (uprzednie wyjaśnienia) J. G. (1).	k. 84-89 akt sygn. (...)
		Częściowo zeznania świadka A. O. (1).	k. 167v.-170v., k. 17v-18, k. 24v.-25v. akt sygn. 1 Ds. (...). (...) oraz k. 49 akt sygn. (...).
		Zeznania świadka (uprzednie wyjaśnienia) J. G. (1).	k. 445, 459, 466-472 akt sygn. (...)
		Zeznania świadka (uprzednie wyjaśnienia) J. G. (1).	k. 293v.-295.
	W toku postępowania przygotowawczego został dopuszczony dowód z opinii biegłej z zakresu pisma ręcznego A. J. celem zbadania dokumentu umowy pożyczki zawartej pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2) w dniu 10.03.2019 r. i udzielenia odpowiedzi czy podpis Pożyczkobiorcy został sporządzony przez A. W. (2).	Umowa pożyczki z dnia (...)	k. 243-245.
		Umowa nr (...).	k. 166v.-167.
		Zeznania świadka (uprzednie wyjaśnienia) J. G. (1).	k. 67.
		Pozew o zapłatę; wezwanie do zapłaty wraz z dowodem odbioru przesyłki; zarządzenie o	k. 72-75, k. 176-180.

We wnioskach opinii nr bes-2pł.-02/21 biegła A. J. stwierdziła po badaniu kserokopii umowy pożyczki zawartej w dniu 10.03.2019 r., iż podpis Pożyczkobiorcy widniejący na tej umowie prawdopodobnie nie prezentuje grafizmu A. W. (2), której wzory pisma nadesłano do badań jako materiał porównawczy oraz ze względu na kserograficzną postać materiału dowodowego opinii kategorycznej nie wydano a także przy tak istotnym zróżnicowaniu analizowanych cech pisma ręcznego można przyjąć, iż jest to wysoki stopień odmienności badanych grafizmów.

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2021 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w P. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłej z zakresu pisma ręcznego A. J. w celu przeprowadzenia badania oryginału dokumentu w postaci umowy pożyczki zawartej pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2) w dniu 10.03.2019 r. i udzielenia odpowiedzi na pytania czy podpis Pożyczkobiorcy został sporządzony przez A. W. (2) lub J. G. (1) oraz czy podpis Pożyczkodawcy został sporządzony przez J. G. (1) a także czy podpis Pożyczkobiorcy zawiera zmiany grafizmu, ewentualnie cechy

zwrocie pozwu; pismo procesowe.

Opinia ustna biegłego J. Ł..

Częściowo opinia ustna biegłej A. J..

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego.

Dane osobopoznawcze.

(...)

naśladownictwa lub autofalszerwstwa a jeżeli tak, to jakie cechy i właściwości badanego zapisu o tym świadczą.

We wnioskach opinii nr bes-1pł.-12/21 biegła A. J. stwierdziła iż w wyniku badań oryginału dokumentu umowy pożyczki sporządzonej w dniu 10.03.2019 r. i poszerzenia prób pisma dokonała weryfikacji niekategorycznych wniosków zawartych ze wcześniejszej opinii stwierdzając, iż podpis znajdujący się w pozycji Pożyczkobiorca pozornie różni się od podpisów porównawczych A. W. (2), które zostały przedstawione do badań jako materiał porównawczy i najprawdopodobniej jest wytworem autofalszerskim. Biegła nie wydała jednak opinii kategorycznej w zakresie ustalenia, iż podpis Pożyczkobiorcy został sporządzony przez A. W. (2). W dalszych wnioskach opinii biegła stwierdziła, iż podpis Pożyczkodawcy widniejący na umowie pożyczki zawartej w dniu 10.03.2019 r. został nakreślony przez osobę, której bezwzględne wzory pisma nadesłano do badań jako rękopisy J. G. (1).

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2021 r. prokurator Prokuratury

Okręgowej w L. powołał biegłego z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów J. Ł. do wydania opinii pisemnej w celu ustalenia czy podpis Pożyczkodawcy widniejąc na umowie pożyczki datowanej na dzień 20.03.2019 r. został sporządzony przez A. W. (2) lub J. G. (1), których materiał porównawczy przedstawiono do badań a także czy podpis ten zawiera zmiany grafizmu, ewentualnie cechy naśladownictwa lub autofalszerstwa, a jeżeli tak to jakie cechy i właściwości badanego zapisu o tym świadczą.

W sprawozdaniu z przeprowadzonych badań dokumentów biegły J. Ł. zawarł wnioski, iż kwestionowany podpis pożyczkobiorcy widniejący na nazwisko A. W. (2) został nakreślony przez A. W. (2), której materiał porównawczy zgromadzono do badań oraz podpis ten prezentuje elementy nienaturalności w postaci przyspieszonego tempa kreślenia oraz przypadkowych rozwiązań konstrukcyjnych, które zaliczyć można do nieskutecznych zjawisk autofalszerstwa.

Postanowieniem Prokuratora Prokuratury Okręgowej w L. z dnia 26 kwietnia 2022 r. śledztwo prowadzone przeciwko J. G. (1) podejrzanemu o

czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wobec braku znamion czynu zabronionego w czynie zarzucanym podejrzanemu zostało na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umorzone.

Po rozpoznaniu zażalenia A. W. (1) jako osoby najbliższej dla pokrzywdzonej A. W. (2), która zmarła w toku postępowania przygotowawczego na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w L. z dnia 26 kwietnia 2022 r. w przedmiocie umorzenia postępowania Sąd Okręgowy w L. IV Wydział Karny postanowieniem z dnia 09 sierpnia 2022 r. sygn. akt IV Kp 1456/22 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

J. G. (1) poznał A. W. (1), gdy pracował jako funkcjonariusz służby więziennej w Zakładzie Karnym w O.. A. W. (1) odbywał karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym w O.. Mężczyźni nawiązali współpracę gospodarczą, gdy A. W. (1) opuścił zakład karny. Współpraca ta odbywała się w ramach należącej do żony A. W. (1), A. W. (2) i D. L. jako (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z

siedzibą w S.- (...). Spółka ta prowadziła przedsiębiorstwo w zakresie wytwarzania zniczy, figurek gipsowych oraz kolorowych ziemniaków. Jej siedziba mieściła się w miejscowości S.- (...). W spółce pracowały Z. F. i J. W. (1).

W ramach umówionej współpracy z A. W. (1), który był osobą decydującą i kierującą spółką pomimo, iż formalnie nie występował jako jej wspólnik, ani członek organów, J. G. (1) przekazywał pieniądze A. W. (1), który przeznaczał je na bieżące prowadzenie przedsiębiorstwa. A. W. (1) nie potwierdzał na piśmie otrzymanych od J. G. (1) pieniędzy, rozliczenie przekazywanych pieniędzy miało następować poprzez wynagrodzenie wypłacane na rzecz J. G. (1) w wysokości 8000 – 10 000 złotych miesięcznie.

Pieniądze przekazywane przez J. G. (1) pochodziły z jego oszczędności, dochodów z pracy, ale głównie z pożyczek i kredytów, jakie zaciągał od banków, instytucji pożyczkowych, osób fizycznych. W ramach rozliczenia udziału kapitałowego J. G. (1) w spółce (...), który uczestniczył w niej jako cichy, nieformalny wspólnik, A. W. (1) oraz J. G. (1) umówili się na

zawarcie umowy pożyczki, gdzie jako pożyczkobiorca będzie wskazana A. W. (2), (...) spółki (...) a pożyczkodawcą będzie J. G. (1). Kwota pożyczki przewidziana w ramach tej umowy miała wynosić 500 000 złotych, przy czym zarówno strony tej umowy tj. A. W. (2) jak i J. G. (1) ,jak i A. W. (1) byli świadomi, iż nie zostanie w dacie jej zawarcia przekazana żadna kwota pieniędzy na rzecz A. W. (2), a umowa ta będzie formalnym rozliczeniem udziału J. G. (1) w przedsiębiorstwie prowadzonym przez Z. P. i zabezpieczeniem zwrotu pieniędzy jakie zainwestował. Po tych ustaleniach w dniu 10 marca 2019 r. A. W. (1) przedstawił J. G. (1) umowę pożyczki na kwotę 500 000 złotych, sporządzoną w dwóch egzemplarzach, które zostały podpisane przez A. W. (2) i J. G. (1). Świadkiem zawierania umowy tj. składania podpisów przez wskazane w umowie strony był A. W. (1).

Pomimo deklaracji A. W. (1) zwrotu pieniędzy jakie J. G. (1) zainwestował w spółkę, w/w nie otrzymał umówionych pieniędzy. Po upływie terminie zwrotu pożyczki J. G. (1) kontaktował się z A. W. (2) oraz A. W. (1) w sprawie zwrotu pieniędzy. Nie kwestionowali oni

istnienia obowiązku zwrotu pieniędzy, deklarowali ich zwrot w późniejszym terminie. J. G. (1) poczuł się oszukany przez A. W. (1) i wniósł w dniu 15 marca 2021 r. do Sądu Okręgowego w L. I Wydziału Cywilnego przeciwko A. W. (2) pozew o zapłatę kwoty 500 000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia odebrania wezwania po zapłaty do dnia zapłaty tytułem zwrotu pożyczki udzielonej na podstawie umowy z dnia 10 marca 2019 r. Do pozwu załączył umowę pożyczki z dnia 10.03.2019 r., wezwanie do zapłaty z dnia 24 sierpnia 2020 r. wraz z potwierdzeniem odbioru.

Zarządzeniem referendarza sądowego w Sądzie Okręgowym w L. z dnia 28 maja 2021 r. w sprawie sygn. I Nc 194/21 pozew na podstawie art. 130^{1a} § 1 k.p.c. został zwrócony. Zarządzenie to uprawomocniło się i Sąd dokonał fizycznego zwrotu pozwu wraz z załącznikami.

Badania biegłego sądowego z zakresie pisma ręcznego wykazały, iż podpis widniejący na umowie pożyczki z dnia 10 marca 2019 r. w miejscu pożyczkobiorcy tj. A. W. (2) jest jej autentycznym podpisem, nie został sporządzony przez osobę trzecią, przy czym sporządzony

	<p>przez A. W. (2) jej autentyczny podpis prezentuje elementy nienaturalności, które zaliczyć można do nieskutecznych zjawisk autofalszerstwa.</p> <p>A. W. (1) jest wdowcem, nie posiada majątku. Był karany sędownie, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności.</p>	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.1.	A. W. (1)	<p>W dniu 27 stycznia 2021 roku w P., woj. (...) w toku postępowania prowadzonego w sprawie sygn.(...) przeciwko J. G. (1) podejrzanemu o usiłowanie doprowadzenia A. W. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 500.000 zł, po uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań oraz odpowiedzialności za zatajenie prawdy, z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jego małżonce A. W. (2) z tytułu fałszywego oskarżenia J. G. (1), złożył w Komendzie Powiatowej Policji w P. zeznania mające służyć za</p>

		dowód w postępowaniu i zeznał nieprawdę co do okoliczności istnienia zobowiązania finansowego wobec J. G. (1) oraz sporządzenia umowy pożyczki zawartej pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2) na kwotę 500.000 zł, opatrzonej datą 10.03.2019 r. i podpisania jej przez A. W. (2).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.13. 1.15.	W obecności A. W. (1) nie była podpisana umowa pożyczki z dnia 10 marca 2019 r. przez A. W. (2) i J. G. (1). A. W. (2) nie podpisała umowy pożyczki datowanej na dzień 10 marca 2019 r., gdzie Pożyczkodawcą był J. G. (1) a ona pożyczkobiorcą.	Wyjaśnienia oskarżonego A. W. (1). Zeznania świadka A. W. (2).	k. 167, 170v.-171. k. 11v.-12 akt sygn. (...)
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.11. 1.12. 1.11.-1.14. 1.15.	Zeznania świadków Z. F. i J. W. (1). Częściowo zeznania świadka A. O. (2).	Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne jako spójne ze sobą, logiczne i niesprzeczne wewnątrznie w odniesieniu do okoliczności, w których świadkowie uczestniczyli.	

1.1.-1.10, 1.14.	Zeznania świadka (uprzednie wyjaśnienia) J. G. (1).	W zeznaniach świadków pojawiają się spójne okoliczności, iż oskarżony i świadek J. G. (1)
1.13.	Opinia ustna biegłego J. Ł..	pozostali we współpracy gospodarczej w związku z prowadzonym przez spółkę (...)
1.16.	Częściowo opinia ustna biegłej A. J.;	przedsiębiorstwem.
	Częściowo opinia nr bes-1pł.-12/21; sprawozdanie z przeprowadzonych badań dokumentów.	Świadkowie nie mieli wiedzy o strukturze właścicielskiej spółki, ani jakie prawa i z jakiego tytułu ma w niej J. G. (1), czy jest współnikiem, właścicielem, inwestorem.
	Zawiadomienie pełnomocnika pokrzywdzonej; postanowienie o wszczęciu śledztwa; protokół przesłuchania świadka A. W. (1) wraz z pouczeniami; postanowienie o zasięgnięciu opinii, opinia nr bes-2pł.-02/21; postanowienie o powołaniu biegłego; opinia nr bes-1pł.-12/21; postanowienie o powołaniu biegłego; sprawozdanie z przeprowadzonych badań dokumentów; postanowienie o umorzeniu śledztwa; zażalenie, postanowienie Sądu Okręgowego w L. z dnia 09 sierpnia 2022 r. sygn. akt IV Kp 1456/22; odpis skrócony aktu zgonu; informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS; pozew o zapłatę; wezwanie do zapłaty wraz z dowodem odbioru przesyłki; zarządzenie o zwrocie pozwu; pismo procesowe.	Świadkowie były pracownicami spółki, jako ich przełożonego i szefa uważały oskarżonego. O okolicznościach zatrudnienia, wygradzenia czy rozliczeniach finansowych J. G. (1) z A. W. (1) nie miały wiedzy, nie interesowały ich to. Znamienne w ich zeznaniach jest okoliczność, iż J. G. (1) zachowywał się jak szef w siedzibie spółki, mówił, że jest współwłaścicielem przedsiębiorstwa, jednakże okoliczność tę negował oskarżony, jednakże nie w obecności J. G. (1). Powyższe świadczy o prezentowaniu przez J. G. (1) postaw władczych wobec przedsiębiorstwa, co wiązało się z zainwestowaniem pieniędzy w spółkę prowadzą faktycznie przez oskarżonego oraz pozornym negowaniu tej okoliczności przez oskarżonego, gdyż nie prostował tej okoliczności

Umowa nr (...).

Dane osobopoznawcze.

(...)

z J. G. (1) wobec pracowników spółki.

Zeznania świadka zostały obdarzone wiarą w części tj. co do okoliczności udziału J. G. (1) w kierowanej przez A. W. (1) spółce oraz zgłaszanych przez J. G. (1) żądań przekazania pieniędzy. W tym zakresie zeznania te są zgodne z zeznaniami świadków Z. F., J. W. (1), J. G. (1). Również o żądaniach zwrotu pieniędzy przez J. G. (1) zeznał on sam. Jako zgodne z innymi wiarygodnymi dowodowymi w sprawie, zostały w tym zakresie przyjęte za podstawę ustaleń w sprawie.

Zeznania świadka J. G. (1) a także uprzednio składane przez niego wyjaśnienia w sprawie sygn. (...) stanowiły podstawę ustaleń w sprawie niniejszej, zarówno co do współpracy jaką świadek podjął z oskarżonym w ramach założonej przez A. W. (2) spółki (...), ale także wiedzy oskarżonego o okolicznościach sporządzonej przez J. G. (1) i A. W. (2) umowy pożyczki z dnia 10 marca 2019 r.

Należy zauważyć, iż sprawa niniejsza jest pochodną sprawy sygn. (...)Na podstawie zawiadomienia A. W. (2) toczyło się śledztwa,

w którym J. G. (1) zarzucono usiłowanie oszustwa na jej szkodę w znacznej wartości. Podstawą zarzutów postanowionych J. G. (1) były ustalenia, iż umowa pożyczki, na podstawie której J. G. (1) wezwał A. W. (2) do zapłaty a następnie wystąpił przeciwko niej do Sądu Okręgowego w L. z pozwem o zapłatę została sfalszowana. O tym, że taka umowa pożyczki nie została sporządzona (podpisana przez A. W. (2)) zeznał jako świadek, uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań oraz odpowiedzialności za zatajenie prawdy w dniu 27 stycznia 2021 roku w P. A. W. (1).

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zeznania świadka J. G. (1) na okoliczności współpracy z oskarżonym w przedsiębiorstwie spółki (...) znajdują potwierdzenie w wiarygodnych zeznaniach świadków Z. F. i J. W. (1) oraz częściowo zeznaniach świadka A. O. (1). Świadczenie ci zgodnie przedstawili J. G. (1) jako pracownika albo wspólnika A. W. (1), który faktycznie prowadził przedsiębiorstwo spółki, której wspólnikiem była A. W. (2).

Co do rodzaju tej współpracy oraz warunków udziału w spółce (...) zeznania J. G. (1) stanowią wiarygodną podstawę ustaleń w sprawie. Oskarżony zeznając jako świadek w sprawie sygn. (...) zeznał, iż J. G. (1) okazjonalnie wykonywał prace remontowe w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, nie był jednak pracownikiem spółki ani nie wiązały go ze spółką sformalizowane umowy. Nie doszło również do zawarcia umowy pożyczki pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2) na kwotę 500 000 złotych, taka umowa nigdy nie została sporządzona a podpis A. W. (2) został podrobiony. J. G. (1) zeznał zgodnie o tym jakie czynności i prace wykonywał w siedzibie spółki, w tym prace remontowe oraz jako kierowca A. W. (1). W zeznaniach świadka J. G. (1) widoczne są więc spójne elementy związane z warunkami współpracy z A. W. (1). Jako wiarygodne zostały uznane również zeznania świadka dotyczące udziału pieniężnego świadka w spółce (...). Przynajmniej logiczne, choć nie zasługujące na aprobatę są zeznania świadka w których przedstawił powody nienalegania na formalne zawarcie umowy prawnej

i określania zasad uczestnictwa w spółce (...). Było to związane z obowiązkiem alimentacyjnym świadka wobec byłej żony, gdy wykazanie dochodów mogło wiązać się z podwyższeniem jego alimentów. Z drugiej strony oskarżony jako osoba uprzednio skazana za przestępstwa karnoskarbowe, przeciwko mieniu i przeciwko dokumentom miał ograniczone możliwości uzyskania finansowania poprzez kredyty i pożyczki. Z tych względów za wiarygodne należało uznać zeznania świadka w których opisał warunki współpracy z A. W. (1), gdy nieformalnie, bez pokwitowania przekazywał mu pieniądze na prowadzoną działalność gospodarczą, przy czym pieniądze te pochodziły głównie z zaciąganych przez niego pożyczek i kredytów a zwrot zainwestowanych środków miał następować poprzez comiesięczne wypłaty zysku/wynagrodzenia. Kiedy jednak umówione warunki współwładcy nie zostały dotrzymane świadek zaczął upominać się o zabezpieczenie zwrotu zainwestowanych pieniędzy. Temu miała służyć umowa pożyczki zawarta z A. W. (2), gdyż była ona właścicielką nieruchomości o

znacznej wartości, z której J. G. (1) mógł otrzymać zwrot zainwestowanych pieniędzy. Logiczne i spójne są więc okoliczności zawarcia umowy pożyczki z dnia 10 marca 2019 r. a także warunki współpracy świadka z oskarżonym w spółce (...), na tle których doszło do zawarcia umowy pożyczki z dnia 10 marca 2019 r.

W toku postępowania biegła sądowa z zakresu pisma ręcznego A. J. opiniując w sprawie ustnie stwierdziła, iż podpis znajdujący się w miejscu pożyczkobiorcy najprawdopodobniej jest wytworem autofalszerskim A. W. (2), gdyż w badanym podpisie wystąpiły zaburzenia ciągłości linii graficznej, zatrzymania, chaos topografii wewnętrznej zapisu a także dodatkowe części znaków graficznych w zapisie słowa (...). Z powodu tych ustaleń biegła nie stwierdziła kategorycznie, iż badany podpis jest autofalszerskim podpisem A. W. (2), lecz z wysokim prawdopodobieństwem jest nim. Z kolei biegły sądowy J. Ł. w ustnej opinii złożonej przed sąd stwierdził kategorycznie, iż badany podpis A. W. (2) jest jej autentycznym podpisem. Biegły opiniował, iż badany podpis wykazał odmienności z pismem

znajdującym się w materiale porównawczym, jednakże badany podpis zarówno w sposobie nakreślenia liter (kształt, proporcje, kąty, punkty inicjowania) oraz całości nakreślonego podpisu jest zgodny z podpisem A. W. (2) znajdującym się w materiale porównawczym. Biegły wskazał, iż stwierdzone w podpisie A. W. (2) nienaturalności w postaci przyśpieszonego tempa kreślenia oraz przypadkowych rozwiązań konstrukcyjnych zaliczyć można do nieskutecznego autofalszerstwa. Biegły J. Ł. podtrzymał wnioski pisemnej opinii jaką wydał w sprawie sygn. (...) a ponadto przedstawił szeroką i przekonującą argumentację swoich wniosków w ramach ustnej opinii. Z kolei opinia biegłej A. J. nie wydała kategorycznej opinii w zakresie autofalszerskiego podpis A. W. (2), gdyż jej zdaniem w badanym podpisie znalazły się różnice z pismem A. W. (2) utrwalonym w materiale porównawczym, które są zdaniem biegłej nieweryfikowalne. Biegły J. Ł. w sposób przekazujący przedstawił na przykładzie poszczególnych liter, a nawet gramm autentyczność badanego podpisu z materiałami porównawczymi. Dotyczyło to sposobu kreślenie liter, który

mieści się w możliwości graficznych A. W. (2), dalej zgodności impulsu kreślenia, zgodności proporcji gramm litery w, systemu relacji wielkościowych i kątowych. Również okoliczność obszernego materiału porównawczego, który obejmował lata 1991-2020 pozwoliło biegłemu na dokonanie wszechstronnej analizy badanego pisma oraz wyodrębnienia elementów wyuczonych i stałych, które po analizie autentycznego dokumentu umowy pożyczki datowanej na dzień 10 marca 2019 roku pozwoliły biegłemu J. Ł. na przekonujące wykazanie z jakich powodów, na jakich przykładach po analizie niekwestionowanego pisma ręcznego A. W. (2), badany podpis na umowie pożyczki został zakwalifikowany jako jej autentyczny, jednakże prezentujący elementy nienaturalnością zaliczone do nieskutecznego autofalszerstwa. W tych okolicznościach, w ocenie Sądu, opinia biegłego J. Ł. w całości została uznana za podstawę ustalenia w sprawie, iż podpis A. W. (2) był jej podpisem autentycznym, o czym z kolei biegła A. J. opiniowała w kategorii wysokiego prawdopodobieństwa. Biegła nie wydała kategorycznej opinii, jednakże dostrzeżone

przez każdego z biegłych odmienności badanego podpisu zostały zgodnie opisane i ocenione jako forma autofalszerstwa. Należy przy tym podkreślić, że biegły J. Ł. w sposób pełny, jasny i logiczny uzasadnił stwierdzone w następstwie przeprowadzonej analizy wnioski, w tym uzasadnił ich kategoryczność i przedstawił przekonywujący wywód, dlaczego pomimo dostrzeżonych różnic podpisów A. W. (2) w materiałach porównawczych, badany podpis jest jej podpisem autentycznym, co do której to części opinii biegła A. J. stwierdziła, iż różnice podpisu A. W. (2) są nieweryfikowalne.

Dokumenty i pisma sporządzone w toku śledztwa sygn. (...). Jako dokumenty urzędowe sporządzone przez uprawnione do tego podmioty w zakresie ich kompetencji i w prawem przepisanej formie. Żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania prawdziwości ani wiarygodności dokumentów znajdujących się w aktach postępowania przygotowawczego. Nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, co do sporządzenia w ramach prowadzanego śledztwa jak również okoliczności

		<p>samego przebiegu tego postępowania, w tym jego prawomocnego umorzenia po przedstawieniu zarzutów J. G. (1).</p> <p>Dokument prywatny niekwestionowany przez żadną ze stron. Również Sąd nie znalazł powodów by dowód ten zakwestionować, zarówno w zakresie formalnym, jak i materialnym.</p> <p>Dokumenty urzędowe niebudzący wątpliwości co do jego rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, przy zachowaniu wymogów przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.12.-1.15. 1.13. 1.15. 1.12.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego A. W. (1).</p> <p>Zeznania świadka A. W. (2).</p> <p>Częściowo zeznania świadka A. O. (2).</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego A. W. (1), w których zaprzeczył by w jego obecności była podpisana (zawarta) umowa pożyczki z dnia 10 marca 2019 r. pomiędzy A. W. (2) i J. G. (1) oraz aby A. W. (2) nie podpisała umowy</p>	

pożyczki datowanej na dzień 10 marca 2019 r., gdzie Pożyczkodawcą był J. G. (1) a ona pożyczkobiorcą zostały uznane za niewiarygodne w świetle wiarygodnej opinii biegłego sądowego J. Ł. oraz zeznań świadków J. G. (1) a także Z. F. i J. W. (2).

Wyjaśnienia oskarżonego stanowiły wyłącznie przyjętą linię obrony, która nie znalazła potwierdzenia w przeprowadzonych w sprawie dowodach.

Z zeznań byłych pracowników spółki wynika, iż wszystkie decyzje w spółce podejmował oskarżonego, to on był szefem, wypłacał wynagrodzenia, decydował o działaniach spółki. Kwestie rozliczeń finansowych oraz zasad prowadzenia spółki zależały od oskarżonego. Również świadek J. G. (1) zeznał, iż ustalenia finansowe dotyczące spółki podejmował oskarżony a nie jego żona i zawarcie umowy pożyczki z dnia 10 marca 2019 r. nie było czynnością ustaloną wyłącznie pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2), wręcz przeciwnie umowa taka była zawarta przy wiedzy i z inicjatywy oskarżonego, który w ten sposób chciał uspokoić J. G. (1), aby ten dalej inwestował w spółkę mając zabezpieczenie zwrotu pieniędzy już przekazanych.

Okoliczność, iż podpis A. W. (2) nosi cechy nieudanego autofalszerstwa należy wiązać z kolei z próbą zabezpieczenia się przez A. W. (2) przed konsekwencjami podpisanej przez nią umowy i wykazuje, iż już na etapie zawierania tej umowy działała z wolą niewykonania zwrotu na rzecz J. G. (1) przekazanych przez niego A. W. (1) pieniędzy.

Dalsze czynności oskarżonego i jego żony również wykazują na konsekwentne realizowanie przyjętych założeń i ze strony oskarżonego były związane z zeznaniami jakie złożył w dniu 27 stycznia 2021 r.

Z powyższych względów również zeznania świadka A. W. (2) zostały ocenione jako niewiarygodne i złożone niezgodnie z rzeczywistym przebieg zdarzeń. Świadek zeznała, iż nie pożyczła pieniędzy od J. G. (1) ani nie zawierała z nim żadnych umów. O ile zgodnie z rzeczywistością A. W. (2) zeznała, iż nie otrzymała w dniu podpisania umowy pożyczki pieniędzy od J. G. (1), to już zeznania świadka w części, której zaprzecza podpisaniu umowy pożyczki podważa opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego J. Ł. oraz zeznania świadka J.

		<p>G. (1), który wiarygodnie opisał przyczynę zawarcia umowy pożyczki oraz poprzedzające ją warunki współpracy z A. W. (1).</p> <p>Jako niepodważające ustaleń faktycznych sprawy zostały uznania zeznania świadka w części dotyczące odwiedzenia świadka przez A. W. (1) w dniu 10 marca 2019 r., kiedy też A. W. (1) spał w jego domu. W pierwszej kolejności pochodzą one od osoby spokrewnionej z oskarżonym, a dalej nie wykazują, aby niemożliwym było podpisanie umowy w dniu 10 marca 2019 r. w obecności oskarżonego a następnie jego wyjazd w odwiedziny do ciotecznej brata.</p> <p>Za niewiarygodne zostały ocenione również zeznania w części, w której świadek opisał, iż J. G. (1) oszukał A. W. (1) i bezpodstawnie żądał on niego pieniędzy. Pochodzą one bowiem wyłącznie z przekazu A. W. (1) i nie są w żadnej mierze uszczegółowione, w tym na jakich warunkach J. G. (1) pracował w spółce prowadzonej przez A. W. (1) i na jakich zasadach dokonywali oni między sobą rozliczeń finansowych.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia</p>	<p>Oskarżony</p>	

	z wyroku		
x	3.1. Podstawa prawna skazania warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem albo	I	A. W. (1)
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 233 § 1 k.k. kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Natomiast z treści art. 233 § 1a k.k. wynika iż jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższym podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przedmiotem ochrony są prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości oraz wiarygodność ustaleń dokonanych w postępowaniach przewidzianych na podstawie ustawy. Przesłpstwa fałszywych zeznań można dopuścić się w postępowaniu sądowym			

(nie tylko karnym, lecz także cywilnym, w sprawach z zakresu prawa pracy itp.) albo też innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy. Zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy przez świadka w postępowaniu innym niż sądowe wypełnia znamię czynności sprawczej przestępstwa określonego w art. 233 § 1 k.k. wtedy, gdy toczy się ono na podstawie ustawy, której przepisy stanowią, że zeznanie świadka służy za dowód w tym postępowaniu i uprawniają zarazem przyjmującego zeznanie do uprzedzenia świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (vide: postanowienie SN z 2 lutego 2004 r., V KK 168/03, OSNKW 2004/3, poz. 29). Przepis art. 233 § 1a k.k. przewiduje odpowiedzialność karną sprawcy, który świadomie zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, a czyni to z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu. Przestępstwa z art. 233 k.k. mają charakter indywidualny (o kręgu podmiotów określonym przepisami). Należy zwrócić uwagę, że podmiotem przestępstw z art. 233 § 1 i 1a k.k. nie mogą być podejrzani ani oskarżony, składają oni bowiem wyjaśnienia, a nie

- jak stanowi w § 1 ustawa
– zeznania.

Uregulowanie art. 233 § 1a k.k. dotyczy świadków, którzy mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności karnej w sprawie, w której składają zeznania lub w innej lub też odpowiedzialność karna grozi osobie najbliższej takiego świadka. Osoby te przed przystąpieniem do składania zeznań muszą zostać uprzedzone o prawie do odmowy odpowiedzi na pytania, jeżeli udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić je lub osobę dla nich najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Świadek w okolicznościach, o których mowa w § 1a, ma prawo jedynie do milczenia, natomiast nie wolno mu składać fałszywych zeznań.

Zgodnie z art. 233 § 2 k.k. warunkiem odpowiedzialności karnej jest uprzednie pouczenie zeznającego o tej odpowiedzialności. Dalej sprawca składając zeznania musi mieć świadomość tego, że mówi nieprawdę, kłamie. Przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, tzn. sprawca ma zamiar zeznania nieprawdy, jej zatajenia, bądź liczy się z taką

możliwością i składa fałszywe zeznanie.

Przy spełnieniu warunków z art. 233 § 2 k.k., jeżeli sprawca zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, a więc działa intencjonalnie, popełnienia przestępstwo stypizowane w art. 233 § 1a k.k.

Ustalając popełnienie przez oskarżonego A. W. (1) przestępstwa z art. 233 § 1a k.k., sąd nie miał jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że zrealizował wszystkie znamiona strony przedmiotowej i podmiotowej wskazanego występku. Z przeprowadzonych w toku postępowania dowodów wynika jednoznacznie, że oskarżony w dniu 27 stycznia 2021 r. będąc przesłuchiwany w charakterze świadka, uprzednio pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań oraz możliwości skorzystania z prawa do odmowy zeznań, złożył fałszywe zeznania, służące za dowód w sprawie karnej o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Oskarżony zeznał bowiem nieprawdę co do istotnej okoliczności sprawy tj. zawarcia umowy pożyczki z dnia 10 marca 2019 r. i autentyczności

podpisu złożonego przez A. W. (2) a także istnienia zobowiązania finansowego wobec J. G. (1). Na powyższe wskazują nie tylko zeznania J. G. (1), opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego a także całokształt okoliczności ustalonych na podstawie wiarygodnych dowód przeprowadzonych w sprawie. Przypisując oskarżonemu popełnienie zarzucanego mu czynu, sąd uzupełnił jego opis, ustalając iż oskarżony jako świadek został uprzedzony o odpowiedzialności karnej oraz ustalając iż zeznał nieprawdę co do okoliczności istnienia zobowiązania finansowego wobec J. G. (1) oraz sporządzenia umowy pożyczki zawartej pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2) na kwotę 500.000 zł, opatrzonej datą 10.03.2019 r. i podpisania jej przez A. W. (2) z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jego małżonce A. W. (2) z tytułu fałszywego oskarżenia J. G. (1). Oskarżony działał z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą A. W. (2), będącej dla niego osobą najbliższą, a która uprzednio złożyła w sprawie sygn. (...) zeznania obciążające J. G. (1) co do tych okoliczności.

Należy wskazać, iż dla przypisania sprawcy popełnienia przestępstwa

niezbędne jest wykazanie zaistnienia znamion strony podmiotowej, w przypadku przestępstwa złożenia fałszywych zeznań - umyślności działania bądź zaniechania. Umyślność może w tym przypadku przejawiać się zamiarem bezpośrednim lub wynikowym. Minimalnym warunkiem spełnienia znamion strony podmiotowej w odniesieniu do omawianego przestępstwa jest przewidywanie przez sprawcę nieprawdziwości jego oświadczeń o posiadanych wiadomościach na temat faktów badanych w postępowaniu i zarazem godzenie się z tym stanem, wyrażające się złożeniem takich zeznań w formie przewidzianej przez prawo procesowe. W niniejszej sprawie działanie oskarżonego A. W. (1) spełniło te przesłanki, oskarżony działał bowiem umyślnie w zamiarze bezpośrednim przemyślanym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Wiedząc, że jego żona złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnieniu przestępstwa na jej szkodę przez J. G. (1), jak również była przesłuchana jako świadek w tej sprawie (a więc miała do niej zastosowanie norma z art. 234 k.k.) w dniu 27 stycznia 2021 r. zeznał nieprawdę

podając, iż nie istnieją zobowiązania finansowe wymagalne wobec J. G. (1) na tle jego udziału w spółce, której współnikiem była żona oskarżonego, jak również nie doszło do sporządzenia umowy pożyczki pomiędzy J. G. (1) a A. W. (2) na kwotę 500.000 zł, opatrzonej datą 10.03.2019 r. i podpisania jej przez A. W. (2). Należy wskazać, iż oskarżony przygotował umowę pożyczki i to z jego inicjatywy doszło do jej sporządzenia, gdyż w taki sposób chciał dokonać rozliczenia wkładów pieniężnych J. G. (1) w spółkę, jak również wyrównania wynagrodzenia jakie miał otrzymywać w ramach nawiązanej z nim współpracy gospodarczej.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości również fakt, że spełnione są wszystkie przesłanki, aby przepisać oskarżonemu winę. Oskarżony posiada odpowiedni wiek, a zatem i doświadczenie życiowe, w związku z czym powinien mieć właściwe spojrzenie na wagę i znaczenie obowiązujących w społeczeństwie norm prawnych. Jednocześnie powinien oceniać swoje zachowanie zgodnie z tymi normami. W chwili popełnienia zarzucanego mu czynu nie znajdował się on w sytuacji ograniczającej możliwość postąpienia zgodnie z

<p>prawem. Mając możliwość wyboru postępowania nie dał posłuchu normie prawnej i swoim zachowaniem umyślnie naruszył powszechnie obowiązujące normy prawne.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
<p>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. W. (1)	I.	I.	<p>Przepis art. 233 § 1a k.k. przewiduje wymiar kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez A. W. (1) czynu Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy.</p> <p>W ocenie Sądu stopień karygodności czynu oskarżonego jest wysoki. Przede wszystkim złożenie fałszywego zeznania miało doprowadzić do oskarżenia innej osoby oraz do uniknięcia odpowiedzialności karnej przez osobę najbliższą oskarżonemu. Oskarżony</p>

swoim zachowaniem doprowadził do wskazania nieprawdziwych faktów istotnych w sprawie, co utrudniało organom państwa dotarcie do prawdy w prowadzonym śledztwie.

Wymierzając karę sąd miał na uwadze jako okoliczność obciążającą wysoki stopień winy oskarżonego, wynikający z popełnienia przypisanego mu czynu umyślnie oraz społecznej szkodliwości, wyrażającej się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra w postaci szeroko rozumianego dobra wymiaru sprawiedliwości w szczególności godzenie w wartość jaką jest zapewnienie wiarygodności ustaleń dokonanych w postępowaniu sądowym rozmiarze grożącej szkody, a także sposobie i okolicznościach popełnienia oraz wadze naruszonych obowiązków. Na niekorzyść oskarżonego sąd uwzględnił także jego dotychczasową karalność.

Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, które mogłyby w sposób znaczący przemawiać na korzyść oskarżonego. Także okoliczność, iż oskarżony działał z obawy przed odpowiedzialnością karna grożącą jego osobie najbliższej została uwzględniona przy

wymiarze kary jako motywacja działania sprawcy. Z tej perspektywy czyn oskarżonego również został oceniony jako szczególnie naganny, gdyż oskarżony podjął aktywne działania celem skierowania oskarżenia na inną osobę.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia stopień jego winy, który był wysoki. Oskarżony swojego zachowania dopuścił się z pełną premedytacją i po jego stronie nie zaistniały żadne okoliczności od niego niezależne, które wpłynęły na jego proces motywacyjny i decyzyjny.

Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, godząc w dobro chronione prawem w postaci wiarygodności ustaleń dokonywanych w postępowaniu sądowym i ochrony prawidłowości (trafności) wydawanych orzeczeń.

W ocenie Sądu wyżej wymienione okoliczności uwzględnione całościowo wobec oskarżonego przemawiają za tym, że adekwatną i konieczną do wymierzania

oskarżonemu jest kara 9 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony był uprzednio karany a okoliczności sprawy oraz uprzednich zachowań oskarżonego

nie dają podstaw do wymierza wobec niego innej kary niż izolacyjna o odczuwalnej dla oskarżonego dolegliwości.

Zdaniem Sądu orzeczona kara będzie karą dolegliwą biorąc pod uwagę społeczną szkodliwość czynu, ale nie rażąca surowa, gdyż nie przekracza stopnia winy a także uwzględnia znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu a także cele zapobiegawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego. W perspektywie ogólnoprewencyjnej orzeczona kara ma na celu uświadomienie społeczeństwu, że państwo w realizacji swoich funkcji rzeczywiście jest chronione. W ocenie Sądu ten odstrasżający efekt kary ma zmaterializować się w umyśle skazanego i wytworzyć przeświadczenie o nieopłacalności popełniania przestępstw w przyszłości, w tym analogicznych. W szczególności ma to znaczenie wobec skazanego, który już w przeszłości był karany. W ocenie Sądu wymierzona kara jest odpowiednią dolegliwością dla oskarżonego i niezbędną dla uświadomienia naganności jego zachowania oraz osiągnięcia odpowiednich

			celów zapobiegawczych i wychowawczych.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Sąd w oparciu o dyspozycję art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości. Jego sytuacja majątkowa		

	<p>oraz obecne ograniczone możliwości zarobkowe powodują, iż uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe, zwłaszcza że aktualnie przebywa w zakładzie karnym a koniec jego izolacji penitencjarnej jest jeszcze odległy (luty 2025 roku).</p>	
8. PODPIS		